

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiac 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4—5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyönygyóssy István társzerkesztőhöz Dicső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL:

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyilt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhöz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 7 frt, felévre 3 frt 50 kr., negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.
Nyilt-tér közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELÉNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. **Budapestben** Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; **Bécsben**: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; **Berlinben**: Rudolf Mosse; **Frankfurtban**: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

Visszapillantás rendőrségünk mult évi működésére.*)

II.

Lapunk utolsó számában felsoroltuk azon főokokat, melyek nézetünk szerint rendőrségünk működésére az elmúlt évben bénítólag hatottak s a melyek kívánatosá teszik, hogy a rendőrség létszáma szaporíttassék.

Ezekkel azonban korántsem merítettük ki tárgyunkat, a minek folytán az előbbi összehasonlításokat folytatva, ezzel egyidejűleg további észrevételeinket a következőkben tesszük meg.

A mi a közesend, rend és egészségügyi szabályok ellen elkövetett kihágásokat illeti, azt mondhatjuk, hogy e tekintetben az elmúlt év és az 1888-ik év között lényeges különbség nem tapasztalható. Azonban, hogy e téren mutatkoznék javulás, azt nem lehet állítani. A rendőrség könyveiben 51 esetet találtunk, melyek részint hatóság elleni erőszak czimén vannak bevezetve, részint pedig a közesend elleni kihágások sorába tartoznak. Maga a szám nem sokat mondó, sőt azt mondhatjuk, hogy tekintve városunk népességét, az e nembeli kihágások eléggé csekély számban fordultak elő. Mindazonáltal ezen számok egy más és igen lényeges következtetést engednek meg, mely szintén igen fontos rendőrségünk szervezetében. Mert ha tekintetbe vesszük, hogy a hatósági közegekkel szemben elkövetett erőszakoskodásoknak csaknem annyi esete fordult elő, mint a hány rendőrségi közeg Brassóban van, úgy arra a következtetésre jutunk, hogy rendőrségünk kellő tekintélyvel nem bír. S hogy ez milyen nagy hátrány, azt bővebb fejtegetés nélkül is beláthatja mindenki.

Nézetünk szerint ennek oka is a rendőrség szervezetében keresendő; mert ha el is fogadjuk, — ámbár okadatolni teljességgel nem tudjuk — azon felfogást, melyet a hozzánk beküldött 1889-ik évi rendőri jelentés magáévá tesz, hogy t. i. városunk népe nem bír a rendőri intézmény iránt kellő felfogással s abban nem a vagyon- és személybiztonság őrét látja, an-

nak czélját és feladatát nem ismeri el, hanem csak az egyéni szabadság korlátozójának tekintti: még ebben az esetben is nem a nép, hanem a rendőrség az oka, hogy ezen kihágások gyakrabban fordultak elő.

Rendőreink — elmondhatjuk egész nyilt-sággal — még csak hiréből sem ismerik, hogy mi a „tapintat.“ Ott, hol kellő erélyt kellene kifejtteni, arra nem képesek, az alsóbb néposztályal szemben akárhányszor nemcsak hogy tulságosan szigorúak, de nyerssek, mondhatni gorombák, a mit épen úgy az intelligencia hiányának, valamint a kimerítő szolgálatnak lehet felróni. Ha kevés a személyzet, a munka is kevésbé osztható fel, a tulfeszített munka pedig idegessé teszi még a rendőrt is; ha pedig kevés a fizetés, az intelligensebb elem bevonása a rendőrség szolgálatába meg van akadályozva, s ennek az a következménye, hogy a minő bánásmódban részesül az alsóbb néposztály a rendőri közegek részéről, épen olyan tévesen fogja fel a rendőri intézmény czélját s azt nem tisztelni, de bosszantani törekszik.

A közrend és a közérkölciség ellen elkövetett kihágások száma a mult évben 57-et tett ki, 4 esettel többet, mint 1888-ban.

Ezen kihágások szülőhelye az éjjeli kávéházak és pedig az azokban nagy számban alkalmazott pinczérnök. Nem akarjuk kétségbe vonni, sőt örömmel elismerjük, hogy rendőrségünk e tekintetben is minden tőle telhetőt megtett, miszerint a visszaélések megakadályoztassanak, azokat a féknélküli garázdálkodásokat, melyek ezen kávéházakban régebben rendszeresen üzettek, megszüntette; mindazonáltal egy a pinczérnök alkalmazását szabályozó rendeletre is égető szükség van.

A kolozsvári sajtó számos elszomorító példa következtében a legnagyobb erélyvel kelt ki az éjjeli kávéházak s az azokban alkalmazott pinczérnök ellen; s tette ezt nem csak a közérkölciség szempontjából, de tette különösen a fiatalság érdekében. S a sajtó ott el is érte czélját!

És ha most tekintetbe vesszük városunk viszonyait, nem-e jogosan követelhetjük mi is, hogy végre-valahára a pinczérnök ellen, a ki-

ket a legméltóbb névvel az ifjuság parasitáinak nevezhetünk, városunk egy a viszonyokat és körülményeket számba vevő szabályrendelettel lépjen fel?

Brassónak 5 középiskolája van s ha ezeknek ifjusága érdekében egy szabályrendelet készítésére hívjuk fel a tanács figyelmét, meggyőződésünk szerint csak kötelességünket teljesítjük, mert csak így lesz képes a rendőrség is a kellő ellenőrzés gyakorlata, s a visszaélések meggátolására.

A közegészség elleni kihágások száma a mult évben 184, szemben az 1888-ik év 180 esetében.

E tekintetben rendőrségünket semminemű gáncs nem érheti; a rendőrség ezeknek megakadályozására kevésbé folyhat be s ha mégis e tekintetben a visszaélések esetei ily nagy számot tüntetnek fel, annak oka magában a népben, de főképen a városi tanácsban rejlik. Az alsóbb néposztály, ugyyszólva semmi érzékel sem bír a közegészségügy fontossága iránt. A legprimitívabb szabályok nem tartatnak be és semmi tekintetben sem tapasztaljuk a népnek érzéketlenségét oly nagy mértékben, mint épen itt. S erre nézve oktatólág és felvilágosítólag hatni az iskolák vannak hivatva. De e tekintetben hibás a városi tanács is, mert városunk nyilvános és közhasználatu berendezései oly primitívek és hasznavehetetlenek, hogy azok minden kritikán alul állanak.

A város csatornázásán, az u. n. vízvezeték berendezésén kívül egyebet sem említve, ezeknek radikális javítását eszközölni, már régóta szükséges lett volna, mert ezek nélkül sem a közegészségügyi viszonyok javulása nem várható, sem pedig a visszaélések e nemei nem szüntethetők meg. A járdák tisztán tartásáról az eddigi szokástól eltérőleg szintén csak a városi tanács gondoskodhatik, úgy, hogy a háztulajdonosok ez iránti kötelességét magára vállalva, a ráfordított kiadásokat a községi adóval kirójjá.

Örvendetes haladást tüntetnek fel a mezei rendőri ügyek, ugyszintén a kevésbé lényegesebb szabályrendeletek elleni kihágások, mint a bérkocsisok, kéményseprők, az építkezésekre stb. vonatkozó rendeletek, melyeknek szigoru

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Az országos magyar képzőművészeti társulat és legújabb kiadványa.

Irta: Rontó Pál.

Ki végig járja fővárosunk utcáit, ki fővárosunk s néhány vidéki városunk térein díszlő emlékszobrokat szemléli, ki a muzeumban nemzeti képtáruk, nagyrészt hazai művészek alkotásait tartalmazó csarnokain jártatja végig szemét, nem zárkozhatik el annak elismerésétől, hogy építészettünk, szobrászatunk s festészetünk az utóbbi évtizedekben óriási léptekkel halad s ma a magyar képzőművészet is számottevő tényezője korunk nemzetközi művészetének. Nemzetünknek a képzőművészet minden terén vannak kiváló mesterei, kikre büszkén tekinthetünk; de van a művészetet megbecsülő, a széperért áldozni tudó közönségünk is. S ha kérjük; kié a főérdem mindkettő megteremtésénél, úgy első helyen azon intézetről kell megemlékeznünk, melynek legújabb kiadványát szándékunk az alábbiakban ismertetni.

Időszakos műkiállításai által fejlesztette a képzőművészeti társulat a művészetek iránti érzéket s érdeket, megteremtette a közönséget, mely a széperért tud lelkesedni s ha kell, áldozni is.

De e kiállítások első sorban mégis csak a fővárosi közönségre gyakorolhattak maradandó, mély benyomást; hogy hatása szélesebb körökre is kiterjedjen, ezt főként kiadványai által törekszik elérni, melyekben kiváló művészeink legremekebb alkotásait, művészi kiviteli másolatokban terjeszti tagjai között.

1890-iki kiadványa 5 lapot tartalmaz, s ezekkel óhajtjuk olvasóinkat az alábbiakban megismertetni. A szó gyöngye tolmácsa ugyan egy kép szépségének; ha megkísértjük, tesszük azon reményben, hogy szavainknak talán sikerül olvasóinkban a vágyat fölébreszteni ez ép oly kedves, mint becses gyűjtemény megszerzésére.

Kezdjük Skuteczky Döme kedves képén, melyet „Érdekes mesének“ nevezett el. Öt aranyos kis baba áhitattal hallgatja a kedves néni által felolvasott mesét. Kertben ülnek s a sűrű lomb csak itt-ott engedi áttörni a napfényt s hűvös árnyat vet a padon ülő gyermekek kedélyes csoportjára. A szeretetteljes megfigyelés, a melylyel e kis hallgatókat a művész ábrázolta, a legapróbb részletekre is kiterjed. Még a kezek s lábak tartása is elárulja az önfeledt hallgatást.

Az életből ellesett alak a vén dada is, ki a pad végén áll, s ki nem a mesét hallgatja, de csi-

pőre tett kézzel mosolyogva gyönyörködik a kedves kicsinyek örömen.

Skuteczky Döme, kinek életképei több év óta állandóan egyik díszét képezik a képzőművészeti társulat kiállításainak, eddig Velenczében lakott, s csak a legutóbbi időben tért vissza véglegesen hazájába s Besztercebányán telepedett meg.

A másik kép, Ébner Lajos „Nászmenet“ je, az alföldre, Szolnok vidékére visz bennünket, hol a művész évek óta behatóan tanulmányozza a nép szokásait. Hirét e művésznök Párisban alapította meg, hol ugyancsak magyar tárgy képei a „Salonban“ méltó feltűnést keltettek.

A falu végéről, nádfődeles házból lakodalmas nép indul a templom felé. Elől a cigányok a vőfélylyel; utánok két nyoszolyó-leány; nyomukban virágkoszorúval, karesu derekára keresztbe kötött csipkés kendővel, fehér kötényvel s piros csizmával a szende menyasszony. A mint kilép a napfényre, a sok kíváncsi mind megcsodálja. A vén anyóka meghattottan csapja össze kezét s az örömapa is büszkén gyönyörködik benne.

A csoportosítás bája s a rajznak finomsága e képen is tanúsítja a kép alkotójának fejlett izléstől áthatott művészi tehetségét.

betartásáról a rendőrség elismerésre méltóan gondoskodott.

Az elmondottak után meggyőződésünk az, hogy rendőrségünk egy kis áldozattal a felhozott hibáktól megszabadítható s ezt Brassó város polgárainak úgy személy- mint vagyonbiztonsága teljes joggal meg is követeli.

M. O.

Belföld.

A királyi táblák decentralisatiója ügyében az értekezletek tegnapelőtt kezdődtek meg. Ezen értekezletekre, a már említett szakkérfiakon még a következőket hívták meg: Dr. Teleszky István és Czorda Bódog igazságügyi államtitkárok, Szabó Miklós a kir. kuria elnöke, Daruváry Alajos, a kir. kuria másodelnöke, Baboss Kálmán és Manoilovich Emil kuriai tanácselnökök, dr. Vajkay Károly a budapesti kir. tábla elnöke, Sárkány József a kir. tábla alelnöke, Kozma Sándor budapesti kir. főügyész, Karap Ferencz nyug. kir. tanácselnök, a főrendiház tagja, Tóth Elek és Erdély Sándor budapesti kir. táblai tanácselnökök. Hodossy Imre orsz. képviselő, a budapesti ügyvédi kamara elnöke és Chorin Ferencz orsz. képviselő budapesti ügyvéd. Az értekezlet jegyzője dr. Balogh Jenő, az igazságügyminiszteriumhoz szolgáltatott kirendelt kir. főügyészégi fogalmazó lesz.

E. M. K. E.

Az Emke. brassómezei választmánya február 28-án tartotta rendes havi ülését dr. Vajna Gábor alelnök vezetése alatt, melyen a tagok szép számmal vettek részt.

A jegyzőkönyv hitelesítése után Killyéni Endre I. jegyző tette meg előterjesztéseit a mult gyűlés óta érkezett ügydarabokról egész a 32 ik számig. Ezek alapján a választmány javasolni fogja a központnak, hogy a vidéki Emke könyvtárak egyöntetű kezeléséről szabályzatot készíttessen, felajánlván a maga részéről közreműködését. Az orsz. kisdédóv egyesülettől az óvódák folyó évi segélyezésére kérni fog 200 frtot. Örömmel vette tudomásul a protestáns nőegylet ama hazafias ajánlatát, mely szerint az száz forinttal az egylet alapító tagja kíván lenni. Tekintettel arra, hogy az óvódák javára március 15-én este rendezni szokott estély az idén elmarad, felhívja a színészeti szakosztály elnökségét kárpótlásul valamely előadás rendezésére. Csizsár Mihályné bolonyai dajkának 10 frt. segélyt utal a rendelkezési alaphól. Az óvódák segélyezésére felajánlott, de be nem fizetett összegek felhajtását kiadja az ügyésznek. Targyalja a segélyezések ügyét. Az elmúlt két és fél évi levéltárról iktató készítésére a II. jegyzőt kéri fel. Az óvodai számadások felülvizsgálására kiküldött bizottság indokolt javaslatára némi kiegészítések eszközése céljából visszaküldi azt az óvodai bizottságnak. Pénztárnok számadásait tudásul veszi s kéri fogja a központot, hogy választmányunk területéről ne fogadjon el tagsági díjakat. Végül tudomásul veszi a központi választmány átiratait, melyekben az értesít, hogy választmányunk újjáalakulása és közgyűlésünknek a két, esetleg három alelnökről szóló

határozatába szíves készséggel beleegyeznek s egy szermind a helyi magyar polgári kör könyvtára részére könyveket küld.

A dalárda közgyűlése.

A brassói magyar dalárda f. hó 2-án, vasárnap d. u. tartotta évi rendes tisztújító közgyűlését úgy a pártoló, mint a működő tagoknak igazi élénk érdeklődése mellett. A gyűlés főbb mozzanatait a következőkben adjuk. Killyéni Endre elnök találó szavakkal vázolja, hogy az egylet a lefolyt évben is hű maradt elveihez, a mennyiben a testület működő tagjaiban élő kölesönös egyetértés, úgyszeretet s abból folyó buzgóság folytán az egylet szellemi értékét fokozta, nevének a szegedi dalversenyen tiszteletet szerzett s úgy ez előkészületek, mint a későbbi megpróbáltatások idején férfias magatartása által az igaz ügyet diadalra juttatta; üdvözlí a szép számmal egybegyűlt tagokat s az ülést lelkesült éljenzések közt megnyitja. — A mult közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítése után a titkár felolvassa a választmányának az egylet ez évi működéséről szóló jelentését. A nagy gonddal és szakértelemmel irt jelentést a közgyűlés nagy tetszéssel fogadta s annak kapcsán úgy az elnökségnek, mint a pénztárnak és a választmányának buzgó tevékenységéért köszönetét fejezte ki. A pénztárvizsgáló bizottság jelentése alapján a pénztárnoknak a felmentvényt megadta: a karnagy fizetését 150 frtban megállapította. Az indítványok rendjén amaz egy év előtt felvetett kérdéssel szemben, hogy a pártoló tagok is a közgyűlésen szavazati joggal birjanak, kimondta, hogy miután az egylet jelen rendezett viszonyai a különben is költséges alapszabály-változtatást nem teszik szükségessé, a kérdést ez idő szerint elejti. Továbbá utasította a közgyűlés a választmányt, hogy a tagsági jegyekkel való visszaélések megszüntetésére találjon módot. Végül Koródi Mihály korelnök vezetése alatt titkos szavazás útján megejtettek a választások, melyeknek eredménye a következő: Elnök Killyéni E., alelnök Józsa M., titkár Haydn H., pénztáros Mally N., ellenőr Raidl S., jegyző Spaller J., hangjegytáros Nagy F., gazda Vitéz K. — Választmányi tagok: Binder Jenő, Bournáz Ernő, Breitmeyer Adolf, Farkas Gergely, Fejér István, Kelemen András, Moringer Károly és Fink Adolf egyleti tagok. Ezek után elnök megköszönvén a tagoknak az egylet ügyei iránt tanúsított érdeklődését s azt jövőre is kikérve, a gyűlés a legjobb hangulatban szétoszlott.

S z i n h á z.

Hétfőn először került itt színre Lindau P. új vigjátéka: „Die beiden Leonoren.“ A két Leonora Kaiser jogtanácsos neje és leánya, kik ugyanazt a fiatal embert szeretik, Wieberg Hermann alconsult. Az idősebb Leonora 17 éves korában a már akkor 40 éves Kaiser Ottóhoz ment férjhez s férje oldala mellett bőven talált kényelmet s társadalmi élvezetet; szerelmet nem — legalább nem olyat, a milyen után sovárogo, — mert maga nem szeretett. A felzines asszony gyermekét is csak kényeztette, de igazán nem szeretette s azért az anyai szeretetben sem

talált igazi boldogságot. A gyenge gyermeket az asszony minden szeszélyére hajló házi orvos segélyével egy svájci nevelőintézetbe küldik, hogy megerősödjék. Gyermeké eltávolítása után Leonora asszony még inkább érzi az ürt szívében, míg azt a fiatal consul udvarlása hozza forrongásba. Nem annyira igaz szenvedély, mint inkább a szerelem sovárgása erőt vesz rajta s már-már kész magát a lelkét izgató érzelmek átadni. Készül egy jelmezbálra, melyen ő mint Sanvitale Eleonora, Wieberg consul pedig mint Tasso kíván megjelenni. De még a jelmezbál előtt rendes fogadását beszüntetve — légyottra várja a consult, ki azon ürügy alatt jön hozzá, hogy kedvencz rózsáit hozza. Ideges kíváncsisággal várja jelmezbáli díszes ruháját s elragadtatással fogadja, de még mielőtt felpróbálhatná, hazaérkezik az intézetből leánya, Lorchén. Szinte elrémül a szép asszony, midőn látja, milyen nagy lánya van. „Ugyan mit csináltak veled, hogy tudtál így megnőni, megerősödni?“ — kérdi rémülten. Az sem tetszik, hogy leánya oly egyenes, energikus beszédű. Még egy szíves szót nem mondott leányának, már küldi atyjához; neki dolga van — jelmezbálját kell felpróbálni. Ezalatt megérkezik Wieberg, az anya helyett leányát találja és megszereti. A fiatal leány természetes kedvessége, bája ellenállhatatlan erővel vonzzák. Nem is várja már be a leány anyját, lemond a légyottról s a hozott rózsákat Lorchénnek küldi az anyjának. Miután a cselekvény ennyire haladt, tulajdonképen már mindent tudunk: a fiatal leány megmenti anyját veszélyes helyzetéből az által, hogy önkéntelen elhódítja udvarlóját. Érdekel ugyan tudnunk, miként fogadja Eleonora asszony lovagja elhidegülését, elfordulását; de ez mégis kevés két felvonásra. A milyen szerves fejlődést mutat a két első felvonás, épen oly mozaik-szerű a két utolsó. A jellemzés nem mély, nem is valami új — csupa régi tyussal van dolgunk; de elég érdekes s az nagy érdem. A dialog nem elég drámai, de rendkívül szellemes és élezes. Hogy Lindau tud nem szellemes, sőt egyenesen izléstelen is lenni, eddig nem tudtuk; de az Eleonora s Minna, Lorchén volt nevelőnője közötti párbeszéd, melyben mintegy programszerűen egyengeti egy netalán bekövetkező ballépésének útját s a Lorchén és Minna között folyó jelenetek ezt kétségtelenné teszik.

Maga az előadás teljesen kielégítette a házat zsufolásig megtöltő közönséget, mely láthatólag jól mulatott. Az előadás sikerében legtöbb része Robe kisasszonynak (Lorchén) volt, ki épen annyi tüzzel, mint természetes bájjal adta szerepét. Kiváló dicséretet érdemelnek még Förster Emma k. a. (Leonora) és Freytag (Wieberg Krisztián), míg Nied Gyula sajátságos tévedésben szenvedett, a mennyiben a maga rendes arczkifejezését oly igen szellemesnek találta, hogy Kaiser jogtanácsost, ki különben rendkívül okos, ügyes, csak kissé száraz jogász, csak úgy vélte élethiven ábrázolhatni, ha mentül együgyűbb grimaceokat vág.

— H. —

Csaknem ötven év telt el, a mióta „Mártha vagy a richmondi leányvásár“ Párisban s utána Európa összes színpadain rendkívüli sikerrel adatott, s Flotow operája ma is, annyi idő eltelte után, a

A magyar nép, az alföld életéből van merítve a harmadik kép, Vágó Pál „Vig társaságának“ tárgya is.

Az alföldi nap hevében, poros uton, felsallangozott ötös fogatján viszi haza karesu menyecskjét a parasztgazda. Széles jó kedvében, megeresztve a gyeplőszárat, nagyokat csattogat ostorával. A tüzes lovak toporzékolva száguldnak. A piros ajku asszony mosolyogva hajlik urára, míg a szekér kasában három cigány muzsikálja a gyújtó nótákat. Az egyik legény szinte odaszorul közéjük s boros üvegével hadonázva, énekszóval vegyül a cigányzenébe. A háttérben egy másik fogat alig győz vágatni utánok. A magasra vert porban a ragyogó napsugarak szűrődnek át. Jobbról két kedves gyermekalak áll bá-mészakodva. S míg az ötös fogat az egész középteret elfoglalja, addig balról a megriadt csikó mögött látszik csak az elterülő alföldi róna. A szekéren ülő társaság elevevése, a merészen szembejövő lovak meglepő mozgása, az erőlyes napfénytől élénkített üde összhang nem tévesztheti el kellemes hatását a nézőre,

A „Vig társaság“ a jómódu magyar népről ad vonzó képet. Hamisítatlanul népies, minden ízében magyaros zamat lüktet benne s a mellett a jó izlésnek is hódol.

Vágó Pál általános elismert művészi képzett-

ségét Münchenből s Párisból hozta magával, s hirtve jogosultságát e képe is fényesen igazolja.

Margitay Elemér „A kosár“ című képét olvasóink alighanem ismerni fogják már, hisz sokszorosításai nemcsak a hazai, de a külföldi nagyobb képes lapokban is megjelentek.

Az első kérdés, mely a kép láttára felötlök bennünk: ugyan kik ezek? Ezeket az embereket mind ismerem, az öreg urat is, a mamát is, a leányt is láttam, a kikoszorózott sem ismeretlen előttem, s ez legjobb bizonyítéka, hogy egy valódi életképpel van dolgunk, melynek alakjai nem a képzelet, de a valóság alkotásai.

S mi érdekes a tárgy: úgy érezzük, mintha egy novella utolsó epizódját olvasnók, vagy egy vigjáték csattanós végét néznók.

Az udvarló sértett önérzettel vet még egy pillantást imádottjára. Megfoghatatlan előtte, hogy utasíthatta el őt, ki bizonyára már is miniszteri segéd-fogalmazó!

Oly biztosnak hitte magát, hogy két tiszteletre-méltó öreg urat, valószínűleg országos képviselő bácsiját s a miniszteri tanácsos urat elhozta magával az ünnepélyes megkeréshez. Az öreg urak lehorgasztott fővel sietnek kifelé. A számító szülők még lelkére beszélnek a duzzogva hallgató leánynak, sajnálják, hogy oly könnyen játszta el a kínálkozó szerencsét. De a nézőben a leányka rokonszenves alakja

igazságos részvétet ébreszt. Nem csodálkozik azon, hogy ez a kérő nem volt az ő szívének választottja.

S ez is magyar kép; bár frakk és klakk szerepelnek a képen, egy pillanatig sem lehetünk kétségben az iránt, hogy magyar családnál vagyunk, hogy hazánkban, hogy Budapesten játszódik le e jelenet.

A budapesti élet festője akar Margitay lenni s e törekvése ez esetben is fényesen sikerült.

Az ötödik kép Nadler Róbert hazánkfia egyiptomi útjának egyik gyümölcse s Cairo egy utcáját ábrázolja, rendetlen házsoraival, önkényes kiszögelléseivel és farácsos erkélyeivel, a háttérben végre egy kiemelkedő mecsettel.

A képek bármily előkelő salonnak kiváló s méltó díszül szolgálhatnak, s ha megfontoljuk, hogy a képzőművészeti társulat tagjait az évi 10 frnyi tagsági járulék fejében egyéb kedvezmények mellett évente ily becses műkincsel is ajándékozza meg, majdnem azon állítást mernők kockáztatni, hogy a képzőművészeti társulat tagjainak sorába belépni nem hazafias áldozat, de jó és hazafias üzlet.

S e jó és hazafias üzletet olvasóink figyelmébe ajánlani volt célunk e sorok megírásánál; bár szolgáltunk legyen ezzel az ügyet, mely pártolásunkra kiválóan érdemel.

zenei izlés tökéletes változása daczára, oly frissen, üdén hat, mint bármely sikerült újdonság. Ennek oka bizonyára főleg abban keresendő, hogy „Márthá“-ban annyi közvetlenség, annyi melodia van, hogy hat újabbkori operának is kitelnék belőle. Flotownak jellemző előnyei: a formatökély, melyet Aubertől tanult, a csinos hangszerelés, dallamainak üdesége s fesztelensége, a hangulat változatossága, még „Stradella“-ban sem egyesülnek oly szerencsésen összhangzó egészséggé, mint épen „Márthá“-ban, s azért szerencsés gondolatnak kell mondanunk, hogy Wolfék épen ezen operát vették fel műsorukba.

Az eddigi jó előadások közül Márthának keddi előadását kell mint legjobbat kiemelni. Solisták, karok — minden vidéki szintársulatnak ezen Achilles sarka! — kifogástalanul működtek. A magán-énekesek közül a siker oroszlanrésze megoszlik Lady Oncham és Lyonel személyesítői: Wallner Ludovika k. a. s Rust J. között. Wallner k. a. egészséges hanganyagával, sima coloraturájával s előkelő előadásával ismételtén zajos tapsokra indította a közönséget; Rust, ki ez alkalommal kitűnően volt disponálva, mindenkit meglepett szenvedélyes s átértzett előadásával és szép hangjának különösen felsőbb registereivel. Ha játékát még fesztelenebbé, énektechnikáját még fejlettebbé tudja tenni: nagy színpadokon is sikerrel fogja helyét megállani. Hangjának jövője van.

A darab sikeréhez szerepeik arányában hozzájárultak még Bruck Leontin altistáné (Nancy) és Raimond bassista (Plumkett), ki különösen bordalában kitett magáért. Nem akarunk végre megfellekedni a zenekarról sem, mely egy-két próba után oly kifogástalanul oldotta meg feladatát s a derék Hrubecz karnagy mindent felvillanyozó, értelmes vezetése alatt különösen a nyitányának hangversenybe illő lendületes előadásával aratott tapsokat. M.

Román lapszemle.

Mulatságos tollharcot folytatnak egymás között a „Tribuna“, „Telegraful Roman“, aztán meg a „Gaz.“ és „Tribuna.“ Tudva van, hogy a tribunisták csak magukat tartják a nemzeti párt igaz hívóinak s még a bukaresti román lapokban is bevádolták a „Gazetát“, hogy ez a magyarok felé közeledik; tehát a ki oda át a Dimbovicza partján busong az elnyomott Erdély miatt, az ne hallgasson másra, mint a „Tribunára“.

A „Gazetának“ zokon esik, hogy öt magyar érzelmeinek gyanusítják s méltán, mert erre okot nem szokott adni. Hogy megmutassa tehát, hogy ő igaz román, kapja magát és egymásra dönti a vezércikket a magyarosítás ellen, melyeket azonban magyar ember vajmi kevés szokott elolvasni.

Hát a „Telegraful“ hogyan került a tollharcba? Ő is elkesereg gyengébb hangon a magyarosítás ellen, nem akarván elmaradni a kedves collegáktól. Ebben tehát megegyeznek egymás között. A román népboldogító takarékpénztárak adták a tárgyat ez uttal az összezőrdülésre.

A „Kolozsvar“ fejtegette közelebb, hogy azok a hangzatos nevű román takarékpénztárak, melyek egy néhány év óta Nagy-Bányától Szászvárosig gombamódra elszaporodtak, sok bajt okoznak a román népnek. Meghallották ezt a tribunisták s siettek oda csavarni a dolgot, hogy nem a román takarékpénztárak összesen, hanem csak egyedül a szebeni „Albina“ csinálja a bajt, annak hatalmas vezérigazgatójával, Cosma Parthénnal, a kit úgy szeretnek a tribunisták, hogy majd megennék, ha bírják. Ebből a nagy szeretetből aztán kisütött a „Telegraful Roman“, hogy a „Tribuna“ beárulja az „Albinát“ a magyar kormányának.

Már most jól állanak az atyafiak, mert a „Tribuna“ szerint a „Gazeta“ magyarérzelmű, a „Telegraful“ szerint meg a „Tribuna“ szolgálja a magyar érdeket és így oda jutunk, hogy mind a két nationista lap a mi ügyünket vette védelmébe. Igaz-e ez? Nem. Azt hiszik mind a hárman, hogy akkor szolgálják igazán a natio érdekeit, ha egymást azzal gyanusítják, hogy magyar érdekeket támogatnak. Ennyi az egész. Az egymás között folytatott tollharcot átültetik a bukaresti lapokba s ott keresnek pártfogókat.

Ma még úgy áll a dolog, hogy odaát a „Tribuna“ hordja fenn fejét.

Hogy milyen magyar érzelmű pl. a „Gazeta“, annak megvilágítására álljon itt a sok közül a következő megjegyzése: „Azt írják nekünk, hogy Ivánu Sepleanu deésaknai gör. kath. román, volt pénzügyőr, nőül vett egy reform. hitű leányt és most

Deesen a „Magyar francia“ biztosító társulatnál cseléd. Belzebub parancsa és módja szerint megkezesztelkedett s Széplaki Jánosra változtatta nevét, áttért a ref. hitre és így tetőtől talpig „új magyar“-rá lőn. A román natio megszabadult egy száraz ágtól. — Oh, ha minél előbb megszabadulhatnánk az ilyen rohadat anyagtól.“

Ilyen magyar érzelmű a „Gazeta“! Sok a román lap, kevés a fizető olvasó. Egymásra irigykednek. Czenkalji.

NAPI HIREK.

Kinevezés. Az igazságügyi miniszter dr. Fekete Gyula fogarasi kir. járásbírói albirót a deési kir. törvényszékhez alügyészé nevezte ki.

Tiszti-estély. Mint biztos forrásból értesülünk a tegközelebbi tiszti-estély a „Nro 1“ termében nem ma csütörtökön, hanem szombaton e hó 8-án tartatik meg. A nyomtatott meghívókba ugyanis sajtóhiba csuszott be.

A helybeli magyar kaszinó választmánya f. hó 2-án tartott ülésében a tagoknak egy régi óhaját teljesítette, t. i. elhatározta, hogy az eddigi könyvtári helyiséget fogja olvasó-teremmé berendezni s a könyvtárt helyezi el a régi olvasó-terembe. E határozatot örömmel fogadjuk, mert az eddigi u. n. „olvasó-terem“ bizony nagyon szűk volt.

Fillérestély. Jól jósoltunk, midőn azon nézetünknek adtunk kifejezést, hogy a tegnapi fillérestély az eddigiek fénypontját fogja képezni. Ilyen érdekes, változatos s a mellett művészi niveauun álló műsora talán egy estélynek sem volt. A pièce de resistance Békésy Irma k. a. -nak, a nemzeti színház tagjának szavallata volt, ki Gabányi Árpádnak „Az anya“ cz. monologját adta elő érzéssel, finom színezéssel s ittott drámai hévvel. Rendkívül sympathikus hangja különösen a szenvedélyek interpretálásában érvényesült s előadásával valóban mély hatást keltett: nem egy szemben láttunk könyeket csillogni. A rendezőség gyönyörű csokorral tisztelte meg a művésznőt. Szintugy csokrot kapott Vincze Dánielné urnő Nagyenyedről, ki Liszt 6-ik rhapsodiáját és ráadásul Matthei egy hangversenykeringőjét játszotta zongorán. — A közönség csak helyes zenei izlésének adta tanujelét az által, hogy a Liszt rhapsodia után még kívánt valamit hallani a művésznőtől, ki a második darabot talán még több bravourral adta elő, mint az első. Kár, hogy a művésznő egészen új, még át nem játszott zongorán volt kénytelen játszani. — Bányai Mariska k. a. rendkívül elfoglaltan lépett a közönség elé, minek — úgy látszik — erős indispositioja volt oka. Nehány magyar népdal után a közönség szünni nem akaró tapsainak engedve a „Czigánybáró“-ból énekelt még egy részletet. A műsor első számát Balázs Péter áll. tanítónak érdekes felolvasása képezte, ki „A művészet befolyásáról az emberiségre“ beszélt; míg befejezésül a dalárda vegyes kara az utolsó dalárdai estélyről ismeretes „A törpék“ cz. csinos dalt adta elő. A műsor után táncz következett, mely a traditiohoz hiven csak a hajnali órákban ért véget.

Rögtöni hatál. Pop Juon, brassói hordár tegnap a színházutezai Müller-féle bolt előtt összerogyott és gutaütés folytán azonnal meghalt. Tetemét a kórházba szállították.

Öngyilkosság. Kaján Lajos a brassói fővármivatalnál beosztott pénzügyőri fővigyázó hétfőn d. e. 10—11 óra között a fekete-utezai Hotel-Unioban szolgálati fegyverével életének véget vetett. A tett oka állítólag életuntság.

Türkös község önkéntes tűzoltó-egyesülete f. hó 2-án fényes ünnepélyességgel tartotta meg alakuló gyűlését. Ez alkalomra Molnár János brassói önkéntes tűzoltó — mint osztályparancsnok — is megjelent, hogy a szervezkedés tekintetében a közgyűlést tapasztalataival támogassa. A tagok száma körülbelül 80, kik közül a legtöbben a közgyűlésen már teljes tűzoltói egyenruhában vettek részt. Megválasztottak főparancsnoknak Ruzs János községi jegyző, alparancsnoknak Giró Szász András, jegyzőnek Both György és pénztárosnak Borcsa B. János. Az egyesület létesülése körül kiváló érdemeket szerzett magának Ruzs János községi jegyző.

Stanley Európában. Londonból írják: A városi tanács utolsó ülésén felolvastattott Stanley levele, melyben a híres utazó köszönetet mond a City-nek az őt ért kitüntetésért és tudatja, hogy ápril 15- és 20-dika között Londonba érkezend.

Bajuszbetegség. A „Kolozsvar“-ban olvassuk: Mindeneknek, a kik adnak valamit a hullámos, vagy szépen kifent bajuszra, adjuk tudtára, hogy nagy baj

van e dolog körül. Igen gonosz szörnyavalya kezd erőre kapni s mi csak itt Kolozsvárt néhány délelőz bajuszt ismertünk, mely immár néhaivá vált. A ször gyökerét támadja meg egy kis gombafaj s a gyökér vége megfeketedik, megkocsonyosodik s kihull. A mi-ből aztán az lesz, hogy szépen le kell faragni borotvával az egész szörbéli ékességet. A baj néhány szemmel látható áldozatot ejtett meg Kolozsvárt, s mint halljuk Maros-Vásárhelyt is, kivált a katonaság körében dul. A betegség ragadós. Egy olyan kefével, a mivel beteg bajuszt vagy haját kfélték, egy egész sor egészséges haját lehet tönkre tenni. A borbély urak nem takarítják, desinfiálják eléggé a szerszámjaikat s könnyen terjesztik a betegséget. Jó lesz ügyelni mindenkinek a borbély szerszámjaira — a ki valamit ad arra, hogy szép, szörös ábrázata ne legyen egy nap olyan sima, mint a tenyere.

Tűz a vonaton. Vác és Göd között f. hó 1-én reggel fél nyolcz órakor tűz ütött ki az Esztergom-ból Budapest felé robogó omnibusz vonaton. Egy másodosztályu kupében ütött ki a tűz, melynek láttára nagy ijedtség fogta el a bennülőket. Az utasok egyike látva, hogy a veszedelem egyre nagyobb mérveket ölt, megadta a vészjelt és a vonat aztán néhány másodperc múlva, valamennyi utas megdöbbenésére nyílt pályán megállt. Az erősen füstölő kocsiból erre a szabadba juthattak a megrémült utasok, kik közül egy esztergomi ügyvéd s egy eddigél ismeretlen nő meglehetősen súlyos égési sebeket szenvedtek. Viz nem lévén a közelben, a vasuti személyzet nem tehetett egyebet, mint hogy az égő kocsit gyorsan kikapcsolta a vonatból, meggyőződén előbb arról, hogy senki sem maradt benn az égő kupében. E kocsi aztán oda is égett. Jó darab időbe került, míg a vonat utját folytathatta. A vizsgálat feladata kideríteni, mi okozta a tüzet.

Utazás a föld körül hatvan nap alatt. Megirigylték miss Bly dicsőségét, a ki 72 nap alatt utazta körül a világot. Francis Tain, a legismertebb amerikai írók egyike, márczius 9-én kél utra Bostonban és a földet 60 nap alatt szándékszik körülutazni.

A kávésnénikék figye mébe. Az amerikai lapok jelentik, hogy New-Yorkban egy társulat van alakulóban, a mely feladatául tűzte ki, hogy a tejet a fogyasztók számára akár csak mint a vizet és légszeszt csőhálózaton át fogja az illetők házaiba szállítani.

Közgazdaság.

A brassói kereskedelmi- és iparkamara utolsó ülésében, melyen Hesshaimer Adolf kamarai al-elnök elnökölt, a következő közérdekű ügyek tárgyaltak: A kereskedelmi miniszter. utalva az országgyűlés által elfogadott védjegy-törvény 6. §-ára, melynek értelmében bizonyos árukra a közönség érdekében a védjegy-kényszer a miniszter által elrendelhető, felszólítja a kamarát azon áruk kijelölésére, melyekre nézve a védjegy-kényszer kívánatos volna. A kamara véleménye szerint a védjegy-kényszer legfőlebb conservek, titkos szerek s más e fajta áruknál indokolt; azonban még e téren is sokkal hathatósabban védené meg a közönség érdekeit egy az élelmiszerek stb. hamisítására vonatkozó törvény. — Ugyancsak a kereskedelmi miniszter egy másik leiratában a selyemipar előkészítésére hívja fel a kamara figyelmét, ajánlván az eperfa-termelés terjesztését. A gyűlés megbizza az elnökséget, hogy ezen ügyet a gazdasági egyesületek figyelmébe ajánlja. — Egy további leiratban a kereskedelmi- és iparkamarák felszólíttatnak, hogy a bejegyzett czégek lajstromának ellenőrzése czéljából az iparállományban előforduló változásokat tartsák evidentiában és időről-időre jelentsek be a törvényszékeknek mindazon iparosokat, kik a czégbejegyzésre kötelezvék. Tudomásul szolgál és az összeállítandó lajstromoknak minden három hónapban való felülvizsgálatával egyhárom tagu bizottság bizatik meg. — Időszerű és rendkívül fontos azon, véleményezés végett megküldött törvényjavaslat, mely a vasárnapi munka megszüntetését, illetőleg korlátozását czélozza. A kamara a törvényjavaslatot föltétlenül helyesli; azonban tekintettel arra, hogy ezen fontos kérdésnek nemzetközi uton való rendezése a közel jövőben várható, azt hiszi, hogy a törvényjavaslat előterjesztésével várni kellene. Azon iparüzletek sorozatába, melyekre nézve a kötelező vasárnapi munkaszünet rendeletileg kimondatik, felveendőek volnának még: a petroleum-finomítás, salami-gyártás, továbbá a gyapot- és pamutfestészet és appetura. Végül még ajánlja a kamara a törvényjavaslat kiegészítését azon megjegyzéssel, hogy oly rendkívüli esetekben, midőn a vasárnapi szünetelés

egykes producálókra tetemes kárral járna, engedtessek meg az illetékes politikai hatóság előzetes beleegyezésével az illető sürgős munkák keresztülvitele.

(Folytatása következik.)

Irodalom.

Beküldetett a következő előfizetési felhívás „Kapácsy Dezső költeményei” című kötetre.

Mély hálaérzettel fogadtam a megtisztelő előzenyességnek ama számtalan jelét, melyekkel közpályán működő s általános becsülésben álló barátaim kegyes jóindulata a közelmúlt napokban elárasztott. E kegyes jóindulat érdemül tudta be a közügyekben tanúsított őszinte — de kötelességszerű — törekvéseimet, és e nagyrabecsült figyelmet írói munkásságomra is kiterjesztvén, engem költeményeim közrebocsátására ösztönzött. — Az a hálára készítő szíves készség pedig, melylyel egy a napi sajtónak, mint a vidéki s különösen az erdélyi lapoknak egy jelentékeny része kötetem kiadásának hírét nemcsak közölte, de azt a közfigyelembe is melegen ajánlotta: azon reménnyel kecsegtet, hogy verseim a mélyen tisztelt közönség kegyes érdeklődésével is találkoznak.

Ez ösztönzés és e remény volt oka elhatározásomnak. Célom nem az, hogy erőm mértékéről a kritikát kihíva, a talán kedvező ítéletekből magamnak jövődőre ösztönt és kedvet gyűjtögessek. E költemények jó részét már régebben irtam, s most, midőn az életgondja s prózája által az írásban mindinkább gátolva azokat közre bocsátom, reményem csak az, hogy érde-

seim és eszméim e gyűjteményét ismerőseim s barátain kezébe szívesen fogadott emlékül adhatom. S ha e reményem valósul, úgy ezéomat teljesen elértém.

A könyv, melynek bevezetését kitűnő költőnk: Ábrányi Emilnek (műveimet s tevékenységemet bizonyára tulbecsülő) a meleg barátság hangján irt remek előszava fogja képezni, — 10 nyomtatott iv terjedelemben — vegyes tárgyú lyrai költeményeket tartalmaz s f. év május hó 1-én jelenik meg.

Biztat a remény, hogy a mint az abban foglalt dalok az érző szív legmélyéről törtek elő, úgy — daczára, hogy a kor eszményisége elhanyagolt s az emberek szívét elfásítá a kor szelleme — költeményeim a nemes fogékony szívekhez utat fognak találni s lesznek többen, kik az eszményinek fényes lángot gyújtanak lelkükben.

Az előfizetési pénz és gyűjtőívek f. év április hó 15-éig nevem alatt Egerbe (Hevesmegye) küldendők.

A kötet ára füzve 1 frt, diszkötésben 2 frt.

Szíves gyűjtőimnek 10 előfizető után egy tiszteletpéldánnyal kedveskedem.

Eger, 1890. február 1-én.

Kapácsy Dezső.

Táviratok.

Budapest, márcz. 5. A képviselőház folytatta a szegedi rakpart ügyének tárgyalását s az ellenzék indítványainak mellőzésével elfogadta a pénzügyi bizottság javaslatát, mely szerint a kormány jelentése jóváhagyatik. Ezután Irányi felszólalására Tisza

kijelenté, miszerint meg nem ígérheti, hogy a holnap kezdődő honvédtörvény után közvetlenül a honossági törvényt fogja-e beterjeszthetni.

London, márcz. 5. A „Times” jelenti, hogy Bismarcknak eltökélt szándéka a nyilvános életből teljesen visszahúzódni.

Pétervár, márcz. 5. A csári palota közelében több gyanus nihilista elfogatott.

Berlin, márcz. 5. Itt az a hír van elterjedve, hogy a kormány újabb katonai hitelt fog kérni.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. márczius hó 6-án.

Román papírpénz à 20 frank	9.31	vétel 9.34	eladás
„ ezüstpénz à 20 „	9.26	„ 9.30	„
Napoleon d'or (aranypénz) . .	9.41	„ 9.44	„
Török lira	10.62	„ 10.65	„
Arany	5.52	„ 5.55	„
Orosz papírrubel	128.—	„ 129.—	„

Társszerkesztők:

Nagy-Küküllőmegye részéről: Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton).
Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walthér Béla.
Laptulajdonos: Harmath Lajos.
Kiadó: Alexi könyvnyomdája.

HIRDETMEÉNYEK.

Sz. 1208.—1890.

Hirdetmény.

Az alább felsorolt munkálatokra nézve, u. m.:

1) az iskola udvaron vizvezetéknek áthelyezése;

2) a Jancsi-réti vizvezetéknek áthelyezése a Scherg-féle posztógyártól a csermalomnál lévő kutig és a köhidtől a Seewald-féle malom előtti kutig;

3) a polgári kórház vizvezetékének részbeni áthelyezése és

4) a Szentlélek-utczában lévő pinczelecsapolási csatornának áthelyezése iránt 6164 frt 21 krnyi költségösszegben hétéfőn, folyó évi márczius hó 24-én a városi gazdasági hivatalnál írásbeli ajánlati tárgyalás fog tartatni.

Felhívtnak tehát vállalkozni szándékozik, ajánlatokat vagy az összes, vagy pedig az egyes munkálatokra tenni és az 50 kros bélyeggel ellátott és lepecsételt írásbeli ajánlatokat, melyekben a kiadandó munkálatokért követelt árak számokban és betűkben pontosan kiteendők, és a melyek ajánlattevőnek azon nyilatkozatát tartalmazniok kell, hogy az ajánlati feltételeket ismeri és azoknak magát feltétlenül aláveti, folyó évi márczius hó 24-én délelőtti 12 óráig Hintz Ernő városi gazda-gondnok urnak átnyújtani.

A beérkező ajánlatok folyó évi márczius hó 24-én délután 3 órakor a városi gazdasági hivatalnál fognak bizottságilag felbontatni, hol az ajánlati tárgyalás napjáig a közelebbi ajánlati feltételek, előmérték és költségelőirányzat betekintheők.

Az ajánlatokhoz a követelt megtérítési főösszegnek megfelelő 5%-nyi bánatpénz készpénzben vagy tőzsdei értékpapirokban melléklendő.

Brassó, 1890. február hó 15-én.
(76) 2—2 A városi tanács.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré teszem, hogy a Tóth József csödtömegéhez tartozó különféle actív követeléseket összesen 10826 frt 53 kr. összegben a választmány határozata következtében f. hó 20-án d. u. 4 órakor a saját irodámban (nagy-utca 482 sz.) megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett el fogom adni.

A bélyeg költségeket a vevő hordozza.

Az adósok jegyzéke irodámban a hivatalos órák alatt megtekinthető.

Brassó, 1890. márcz. 4-én.

Harmath Lajos,
tömeggondnok.

(86) 1—3

Jó ételek, finom italok!

Tisztelettel jelentem a n. érd. közönségnek, miszerint „Metropol” vendéglőmben — Lópiacz 88. sz. alatt — olesón és jól étkezhetni, s finom italok kaphatók. Kosztosokat — ebéd és vacsorára — elfogadok. Kosztot utczára is adok, valamint italt is mérek ki.

Becses pártfogásért esd

SUSA LAJOSNÉ,

(75) 3—3 vendéglősnő.

A legjobb

Brünni szöveteke

szállítja eredeti gyári áron a
SIEGEL-IMHOF
finomposztó-gyár Brünnben.

Egy elegáns

tavaszi vagy nyári férföltönyre

elég egy szelvény 3.10 meteres, azaz
4 bécsi rőf hosszúságban.

Egy szelvény ára:

- 4.80 frt. közönséges •
- 7.15 frt. finom •
- 10.50 frt. finomabb •
- 12.40 frt. legfinomabb •

valódi juhgyapjuból.

Továbbá nagy választékban kaphatók: selyemmel átszőtt kamgarnok, felöltőkre való szövetek, Loden vadászok és turisták számára, Peruwien és Dosking posztók szalonöltönyöknök, előírás szerinti posztók hivatalnokok számára, mosható czérnaszövetek férfiak és gyermekek számára, valódi Piqué mellényszövetek, stb. stb.

Jó árúért s pontos szállítáért kezeség vállalatik. (57) 5—40

Minták ingyen s bérmentve.

HIRDETÉSEK

felvétetnek

a kiadó-hivatalban.

Répatermelők figyelmébe!

Gyár:
Mosonban.

KÜHNE E.

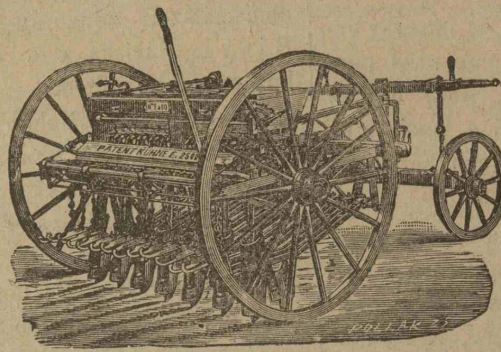
Főraktár:
Budapesten.

(Alakult 1856.) gazdasági gépgyára VI. váci-körút 21.

ajánlja egy és kétvasúekéit, Lancke-féle hirneves rét- és szántótöld boronáit, Turcsányi-féle szab. kéregtörőt.

„HUNGARIA-DRILL”

[a legjobbnak elismert sorvető gépeit. (58) 4—6

Répatermelők számára könnyű, olesó sorvetőgépeit, kitiűő jó répavetőgépeit (különlegesség), ugy-szintén mindennemű ká-páló és mivelő-eszközeit.

ARONSOHN H. és TÁRSA

Brassó (77) 1—3

klastrom-utca 10. sz., elintéz vas-
uton, hajón és országuton a csoma-
gclás és átrakás megtakarításával
elzárható, belülről teljesen kárpito-
zott s ruganyokon nyugvó patent
butorszállító kocnikon.

Minden dohánytőzsdében és diszáru-üzletben.

A legjobb szivarka-papír

a valódi

LE HOUBLON

FRANZIA GYÁRTMÁNY

CAWLEY ÉS HENRY-TŐL

PARISBAN

1889 - IKI PÁRISI VILÁGKIÁLLÍTÁS EZÜST-ÉREM.

Főraktár: KANITZ OTTÓ és társánál BECSBEN.

(47) 4—26